

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ Το άσπρο του Φώτη Αγγουλέ

Σε γέννησε η σιωπή
και σ' έθρεψε η δίψα,
μα βρέθηκες γυμνός, γερτός και πονεμένος
στα δίχτυα τού «γιατί».

Ρυάκι ήταν ο λόγος σου
τραγούδι στην ψυχή
σαν βάλσαμο κυλούσε
και έσταζε ζωή.

Φωνές δειλές μέσα από σένα πήρανε πνοή
κι η **έρημος** μες στις ψυχές μας εχάθη σαν σιωπή.

Ανάμεσα σε **φλόγες** περπατούσες
τη **νύχτα** είχες αγκαλιά,
η αδικία σε σκούνητησε στον ύπνο
και την καρδιά σου λάβωσε ο πόνος.

Σταγόνες απ' αγάπη σε πνίγαν στο λαιμό
κι η θάλασσά σου ξέβρασε **πορεία** από χρυσό.

Η δύση σ' αποκοίμισε
ω **ήλιε** γελαστέ,
μα τ' άσπρο ζει μες στις ψυχές μας
σκορπίζει φως και χάνεται.

Ειρήνη Καλλίτση
1^ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΙΟΥ